

Василь Шуляр

САМОДОСТАТНЯ
ОСОБИСТІТЬ -
ФЕСЕНКО ВАЛЕНТИНА
ФЕДОРІВНА

*(нарис-монолог
із посвятою УЧИТЕЛЮ)*

САМОДОСТАТНЯ ОСОБИСТІТЬ – ФЕСЕНКО ВАЛЕНТИНА ФЕДОРІВНА (нарис-монолог із посвятою УЧИТЕЛЮ)

Скільки б ми не говорили про значущість людини в суспільстві, маємо прийняти, що багато чого в цьому житті вирішують особистості. Серед нас їх чимало. Інколи вони вирізняються з натовпу відразу чи виявляють себе у професійному колі одностудців своєю енергійною натурою. Зустрічаємо варіанти, що деякі особистості заявляють про себе непомітно, непоказово, спокійно. Їх непозірність не муляє нікому ока, вони нікому не створюють проблем (мабуть, окрім самих себе). Тягнуть свого плуга ревно, тихо, монотонно, але результативно. Серед останніх маю честь знати, спілкуватися, товаришувати, дружити не одне ліття Фесенко Валентину Федорівну.

...Літня серпнева спека. Перший мій віїзд на серпневу нараду вчителів-словесників у район. Це вже далекий 1981 рік. Хвилювання переживаю і донині. Як зустрінуть? Чи сприймуть молодого колегу, який невчасно влаштувався у Воровську восьмирічну школу Жовтневого (нині Вітовський) району? Хто допоможе віднайти відповіді на

численні питання: як спланувати мовно-літературний матеріал? Як вибудувати перший урок (уже не пам'ятаю – миру чи лєнінський)? Яка модель вступного уроку літератури? Мої роздуми і терзання перериває прихід двох чарівних колежанок. Одна щєбетуха, від якої я багато дізнався чого про філологинь району, – це Ліда, Лідія Іванівна Авер'янова. А друга – тиха і скромна, виважена і зовні спокійна – Валентина Федорівна Фесенко. Пізніше дізнався, що вони подруги, з однієї школи, одnodумки, творчі особистості зі своєю індивідуальністю.

Добрий день, шановний
Василь Іванович!

Почудую маленьким Валенти-
ною Габриєльською. Просямана,
як я Вам говорив, з вели-
ким задоволенням. Спасибі,
що довірили мені. Розробив
судобі таких деталей роз-
робок я ще не зустрічав.
Такого професійного, наукового і разам
з тим шкільного підходу до
вивчення цілої народної
творчості не бачив ні в одній
з виданих розробок.

Василь Іванович, вбачте, я ще
надачу Вам, що маленьким
трьох доопрацювати: в окремих
вказах мену уроку і впа-
дани індивідуальні завдання
(урок дружи). Не маю зауважен-
ня, як такого я вказав не
знавчим.

На все Вам добре. Чекати

...Заходить тихо і спокійно, ніби пливе вона. Потім я вже дізнався, що це Фесенко (Ліда шепоче про всіх, уводить «молодого новобранця» у філологічний квітник району. Правда, ще мене глибоко тоді вразив поважного віку чоловік Пересадівської школи – Євстратов Василь Пилипович – дивився на нього і ловив себе на думці: чи стану і я таким вправним, таким маститим у використанні ТЗН – технічних засобів навчання, у володінні словом, мовою ...). А тут забігає Люда (Людмила Василівна Нікора, донька Василя Пилиповича – уточнює Ліда) – енергійна послідовниця батька і творча натура. Саме тут проходили семінар-нарада і потім школа-засідання для молодих учителів.

Тож про неї перші враження і пережиті роками можуть литися рікою ...Сьогодні я вже знаю, що Валентина Федорівна ще й моя землячка, зі Снігурівщини.

Величезна радість, дорогі
Василь Іванович!

Вітаю Вас із деньгами,
із Гімномом у абсолютному
комплексі. Якій Ви молодий!
Я дуже рада за Вас.
Кашу те вже, як же Вам!

Думала приїхати у
гости, але не так все вийшло,
як думавось. І мене завжди
проблем...

Увійть Вам Вашого дру-
тєми, дорогі Віталі Леоні-
дівні, досекса. Щастя і
здоров'я Вам і всім сім'ї!

З повагою В. Ф. Фесен-
ко.

Закінчила Новобузьке педагогічне училище, а проживала в селі Опанасівці Снігурівського району. У школі цього села закінчила вісім класів.

Після закінчення педагогічного училища розпочала працювати в Первомайській (до 1984 року Засільській) середній школі Жовтневого району. За винятком двох навчальних років, Валентина Федорівна до 2009 року працювала в цій школі.

А ще працювала вчителем української мови та літератури у Комсомольській восьмирічній школі Жовтневого району та методистом Жовтневого районного відділу освіти.

Закінчила заочне відділення Миколаївського державного інституту імені В. Г. Белінського. Після його закінчення Валентині Федорівні було присвоєно кваліфікацію «учитель української мови та літератури».

...і з того часу почалося її творчо-активне життя. За будь-яку працю бралася відповідально. Усе доводила до якісного продукту. Не пропускала повз свого зіркового ока наставника нічого. А головне – вчасно підтримувала своїм вагомим словом, мала принципову позицію. Усе матеріалізувала або в усній розмові-бесіді, або у відгуку, чи рецензії, чи надісланій телеграмі. Децю зберігаю донині в своєму архіві. Рецензію (рукописний текст) на один із перших своїх посібників і вітальну

Управління народної освіти миколаївського обласного округу
ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ УДОСКОНАВЛЕННЯ ВЧИТЕЛІВ
ОБЛАСНЕ ОБ'ЄДИНЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ТОВАРИСТВА УРСР

Адреси передового педагогічного досвіду

м. Миколаїв, 1990 р.